

Пыташ М., Висьлиньски М., Студзиньски Т. — Влияние некоторых минеральных солей и вкусовых субстанций на секрецию сычуга у овец.

Продолжительные исследования провели на овцах у которых готовили малые желудки Павлова. Исследовали влияние разных вкусовых субстанций (хлорид натрия, хлорид калия, сульфат магния, травяной горький экстракт, сахарин) на секрецию желудка и на состав и свойства желудочного сока у овец. Установили, что секреция сычуга у овец изменяется под влиянием самого кормления а также под влиянием вкусовых субстанций и что кроме того это связано с индивидуальными особенностями отдельных животных. Одновременно установили что нормальное pH желудочного сока овец не отличается от pH у собак и равняется 1,08—1,35. Кормление сильно стимулирует желудочную секрецию изменяя в тоже время состав желудочного сока. Высокий уровень секреции наступает в 1—2 часа после начала кормления. Добавление вкусовых субстанций повышает секрецию при чем сильнее всего действуют хлорид натрия а потом сахарин. Не наблюдали отчетливого действия сульфата магния и травяного экстракта.

Pytasz M., Wiśliński M., Studziński T. — The influence of some mineral and gustatory substances on the secretion of abomasum in the ram.

The experiments have been carried out on rams with small Pavlov's stomachs. The influence of some gustatory substances (NaCl, KCl, MgSO₄, herb extract with bitter taste and saccharin) on the secretion of abomasum, and the content and properties of gastric juice were investigated in rams. It was found out that the secretion of abomasum underwent some changes in dependence upon feeding and gustatory substances. It was also stated that the normal pH of gastric juice of rams was almost the same as dogs (1.08 — 1.35). Food acted very effectively on the gastric secretion influencing the composition of gastric juice. The top of secretion was reached within 1 — 2 hrs since the moment of feeding. The addition of gustatory substances influenced the secretion; most considerably acted NaCl and a little less saccharin. But there was not observed any marked effect of MgSO₄ or herb extract on that process.

NOTATY Z PRAKTYKI

BRONISŁAW ZIELIŃSKI

ZWYRODNIENIE TORBIELKOWATE NEREK U ŚWINI

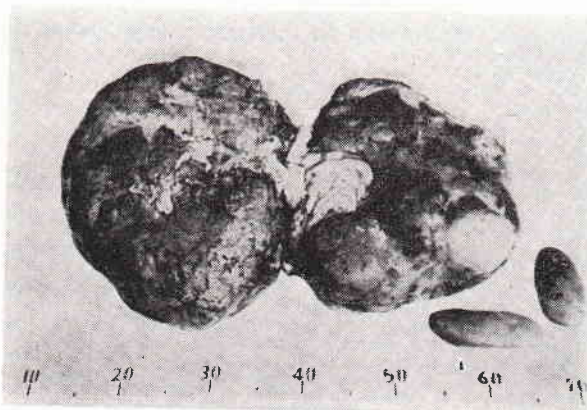
Katedra Anatomii Patologicznej Wydziału Weterynarii WSR w Olsztynie

Kierownik: doc. dr T. SZUPERSKI

W trakcie poubojowego badania mięsa stwierdzono u świni rasy białej, w wieku ok. 8 miesięcy, ogólnej wagi 90 kg bardzo duże powiększenie obu nerek, których łączna waga wynosiła 19 kg.

Pod torebką, która w wielu miejscach zrosnięta była z powierzchnią nerki widoczne torbiele, wielkości od ziarna grochu do wielkości dużej pięści, ostro odcinające się od zapadniętego mięszu, zabarwionego na kolor szarobiały.

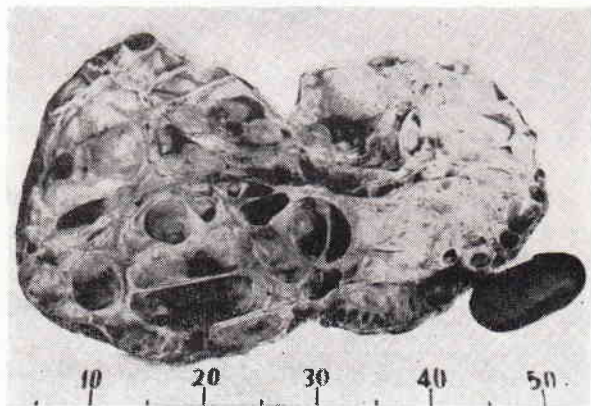
Torbiele o cienkich, przeświecających ścianach, wewnątrz wypełnione cieczą zupełnie przejrzystą względnie lekko żółtawą lub brunatną (ryc. 1).

Ryc. 1

Na przekroju obu nerek zarówno w części korowej jak i rdzennej widoczne również liczne, różnej wielkości torbiele, odgraniczone cienkimi ściankami albo tkanką przypominającą miąższ nerkowy, wypełnione

przejrzystą cieczą, wewnątrz wysłane cienką, błyszczącą wyściółką (ryc. 2).

Ryc. 2

Skrawki nerek pobrane do badania histopatologicznego utrwalano w roztworze formaliny obojętnej (1:10) i zatopiono w bloczki parafinowe.

W obrazie mikroskopowym obok pustych przestrzeni (torbieli), wysłanych nabłonkiem płaskim obserwowano miąższ nerki, który wykazywał wyraźne cechy zaniku, zwyrodnienia miąższowego i martwicy. Miejscami szczególnie w pobliżu ciałek Malpighiego występowały nacieki komórkowe o charakterze zapalnym.

Całość opisanych zmian wskazuje na zwyrodnienie torbielkowe nerek, które to zaburzenie najczęściej wiąże się z rozwojem płodowym tego narządu — *Ren congenitus polycysticus*.

Ponieważ istnieją bardzo nieliczne opisy tych anomalii u świń oraz to, że przybrały one w omawianym przypadku olbrzymie rozmiary — przypadek zasługuje na dokładniejszy opis.

Piśmiennictwo

1. Anderson W.: Patologia, PZWL, 1966.
 2. Niberle K., Cohrs P.: Szczegółowa anatomia patologiczna zwierząt domowych, PWRiL, 1967.
 3. Pallaske G.: Pathologische Histologie, Jena, 1960.
- Adres autora: lek. wet. Bronisław Zieliński, Kraków, ul. Kremerowska 10 m. 1.